

Tổng Ngụy Vạn chi kinh

Triêu văn du tử xứng ly ca,
Tạc dạ vi sương sơ độ hà.
Hồng nhạn bất kham sầu lý thính,
Vân sơn hưởng thị khách trung qua.
Quan thành thụ sắc thôi hàn cận,
Ngự uyển chiêm thanh hướng văn đa.
Mạc thị Trường An hành lạc xứ,
Không linh tuế nguyệt dị sa đà.

Dịch Nghĩa

Sớm nghe khách ra đi hát bài ca ly biệt,
Đêm qua, trong làn sương mỏng nhẹ vừa mới sang sông
Nghe tiếng chim hồng nhạn, khi đang buồn, lòng không chịu được,
Hưởng nữa lại qua toàn những cảnh núi lẫn trong mây, giữa chốn quê người
Màu cây lá ở khu thành nơi quan ải như giục hơi lạnh đến gần
Tiếng chày nện vải chốn vườn ngự càng về chiều càng rộn rã
Đừng nên vì Trường An, nơi nhiều thú mua vui
Khiến lần nữa dễ uống trôi tháng ngày

Dịch Thơ

Tiền Ngụy Vạn đến kinh đô

Sớm ngày hát khúc ly ca,
Sương thưa ; du tử đêm qua sang đò.
Lung không, tiếng nhạn buồn xo ;
Dọc đường mây núi kêu cho não người.
Quan thành cây lá tả tôi,
Ngự viên đập vải mau hồi chày khuya.
Trường An hoa rượu đừng si,
Mà cho ngày tháng trôi đi luống hoài.

Bản dịch: Trúc Khê